

Estudiants, professors, personal d'administració i serveis, vicerectors i rector, autoritats.

Moltes gràcies per convidar-nos un any més a la inauguració del curs acadèmic, d'aquest 2017-2018 que sembla que no vol acabar d'arrencar.

Aquest any el tema és el compromís social. És un concepte molt bonic; de fet, no serem els estudiants qui no defensi i exerceixi el compromís social, però sí que és veritat que, ahora, és un concepte que n'amaga molts d'altres: cooperació i voluntariat, igualtat, inclusió saludable, sostenibilitat, formació per a més grans de 50 anys... una barreja que es pretén uniforme però que nosaltres creiem diferent.

És cert que la universitat, i en especial la Universitat de Girona, ha d'exercir com a pal de paller de la societat del coneixement en la seva acció per la superació de les desigualtats i treballant per la creació d'unes condicions de vida que contribueixin al benestar del conjunt de la societat. Al Consell d'Estudiants celebrem que la Universitat de Girona encapçali tots els rànquings –que sí que són objectius– on es visualitza el nombre de programes de cooperació i voluntariat i d'inclusió (com és el cas de les beques Pis Amic), on es compten tots els estudiants que han participat en programes de voluntariat, que han participat en activitats esportives solidàries o en el pla mediambiental. És aquí on es demostra fins a quin punt la institució pública està compromesa socialment amb el seu entorn.

Ens enorgullim dels òrgans propis de la Universitat de Girona que creiem que practiquen com ningú l'exercici del compromís social. Són ells que ens posen al número 1 dels rànquings: el Servei d'Esports, l'Oficina Verda i l'Oficina de Cooperació i Desenvolupament. Des d'aquí volem exposar l'infrafinançament que pateix l'Oficina Verda, cabdal en l'acció social de la Universitat.

També és cert, però, que aquest entorn no es crea sol. La universitat necessita estar en consonància amb el seu entorn més immediat per poder actuar amb normalitat. És necessari que els seus estudiants estiguin, que visquin, a prop de la universitat i que no s'hagin de preocupar de desplaçar-se. El col·lectiu estudiantil és un col·lectiu vulnerable, que no disposa de renda pròpia i que anhela un procés d'emancipació. Per acompanyar l'estudiant en la seva etapa d'educació superior, nosaltres sempre hem defensat que aquesta etapa sigui per formar-se acadèmicament, però que també serveixi per formar-se com a persona. I per a això és necessari un ecosistema de no preocupació i d'estabilitat. No estem parlant només del preu de l'accés (que sí, que és una de les grans preocupacions, però no l'única). El denominador comú dels problemes és la disponibilitat d'ingressos, però també existeix un problema en la disponibilitat d'espais (una taula, un endoll i una cadira) i sobretot en la disponibilitat de temps, entesa com la proximitat de l'habitatge i el temps d'anar des de l'habitatge a la universitat.

Quan parlem de la disponibilitat d'ingressos, els estudiants no podem entendre els preus desorbitats. El preu mínim d'un curs de grau és de 1.600 euros, i els màsters, ja no en parlem. Nosaltres hem lluitat molt per equiparar el preu dels màsters amb el

preu dels graus, i si realment defensem l'equitat en l'accés al sistema universitari instem que es faci efectiu, en tots i cadascun dels màsters, un programa beca equitat igual que el que tenim ara mateix als graus. També instem a la creació de beques salari. No pot ser que quan fem una xerrada en el marc de la Xarxa Vives d'Universitats ens comentin que molts d'ells van rebre una beca salari fa més de 25 anys. Sabem que el Consell Social fa molta feina en aquest sentit, però creiem que moltes vegades es pot sentir que és l'únic òrgan de govern que treballa en aquest sentit.

El problema de l'habitatge i el temps que es triga a anar a classe és un problema cabdal que tenen els estudiants de la Universitat de Girona. En primer lloc, l'habitatge. A la UdG hem passat de 13.000 estudiants a prop de 16.000 en cosa de 6 anys. A més, un factor que cal tenir en compte és que hi ha carreres que han pujat la nota, titulacions que gaudeixen d'un prestigi –com ara Turisme– i un factor que potser ens passa per alt, que és l'augment de dobles titulacions amb una nota alta, que ha cridat molt l'atenció de la societat estudiantil catalana i espanyola. L'exemple més fàcil és fixar-nos d'on són els actuals representants de la Facultat de Ciències: Toledo, Santa Coloma de Gramenet, Tortosa, Olot, Tarragona...

Quin és el problema actualment perquè els estudiants estiguem en la demanda de pisos de lloguer a Girona? Segons l'enquesta publicada per l'associació d'universitats de la Xarxa Vives *Via Universitària*, el 2 % dels universitaris vivim en residències o col·legis majors. Que no dic que hagi de ser l'opció, però sí la natural. On trobem les explicacions? En primer lloc, aquesta enquesta també ens diu qui finança el cost de la vida universitària (que no és només la matrícula!): són els pares. El segon problema és que actualment aquí a Girona la residència més barata que pots trobar costa cap a 350 euros per persona (això incloent combinacions de compartir cuina, etc.), per un espai de 25m², això encara si no et cobren la llum i l'aigua a part. Per tant, els pares prefereixen pagar als seus fills pisos amb més prestacions i comoditats, però no perquè sigui més còmode, sinó perquè és més barat. Aquí es comentava que el preu de mitjana és de 550 euros. A un estudiant que comparteix pis, això li surt més barat. Aquí trobem una bona explicació: qui finança l'habitatge dels universitaris, i per altra banda quin cost tenen actualment les residències universitàries. Qui tria són els estudiants i els seus pares, i no s'ha fet una previsió de com sufragar aquesta demanda universitària, que, repeteixo, atípicament en els territoris de parla catalana, només hi estem vivint un 2 %.

Tenim molt clar que si des de les institucions, i des del mateix Ajuntament, s'aposta per **Girona: ciutat universitària**, s'ha de donar resposta a tot el que implica ser ciutat universitària. Aquí, per exemple, al programa especial que va dedicar a la temàtica de pisos, va sortir el concepte de transformació del Barri Vell, en bona mesura gràcies als estudiants universitaris. I aquest punt també està lligat amb el problema del transport. Creiem que el col·lectiu universitari és qui pot liderar la mobilitat responsable, ja que estem marcats per una gran consciència social, degut als esdeveniments que hem viscut. Necessitem entrar en les bonificacions que té la ciutadania de Girona, ens sentim part d'aquesta ciutat. Necessitem que s'aposti per un sistema de busos eficaç. Volem més freqüència i la seguretat que podrem arribar a temps a classe. I no podem entendre de cap manera com es pot deixar enrere el col·lectiu universitari de Salt, que no té accés a cap bonificació, a causa de la privatització de la línia. Per tot això, i perquè creiem que no es pot entendre de cap manera, volem que la ciutat de Girona tingui un projecte de ciutat universitària i no

només –que també ens agrada, i des d'aquí celebrem l'ascens a primera– de ser una ciutat futbolera. Ens costaria entendre que es pogués defugir una institució que ha donat tant a la ciutat de Girona com la universitat, la qual mai ha defugit el seu enamorament d'aquesta vila.

El Dr. Manuel Castells, en la lliçó inaugural del sistema universitari català, va definir genialment la universitat: principal organització generadora de coneixement a tot el món, com a actor central del descobriment científic i de la innovació tecnològica i organitzativa. Però també, hi afegia, clau en la formació de treballadors, fonament de la capacitat de desenvolupament de les societats, en la posada en pràctica de la democratització del coneixement i en la igualtat d'oportunitats, en la mesura que les oportunitats depenen de l'educació. Així doncs, entenem que la universitat ha de generar coneixement, però també persones crítiques, lliures i compromeses.

El 20-S, el moviment estudiantil va començar les mobilitzacions. La comunitat universitària de la Universitat de Girona va sortir el divendres en defensa de la democràcia, en contra de la repressió del govern espanyol i en suport de les institucions catalanes. El mateix divendres, el 90 % del sistema universitari català, liderat per l'Associació Catalana d'Universitats Públiques, es va reunir a la Universitat Pompeu Fabra i va emetre un comunicat que denunciava públicament la intervenció i el bloqueig financer, sense comunicació prèvia del Ministerio de Hacienda, que està vulnerant l'autonomia universitària, a més d'atacar directament l'honorabilitat i la qualitat del mateix sistema universitari català.

Aquest cap de setmana es va iniciar l'ocupació pacífica i cívica de l'edifici històric de la Universitat de Barcelona, a la plaça Universitat, per part de la majoria de sindicats d'estudiants, conjuntament amb el Consell d'Estudiants d'Universitats Catalanes. S'han fet diverses activitats, tallers i xerrades, amb una intenció molt clara: **buidar les aules però omplir la universitat**. Considerem que és molt important no tancar les universitats, ja que són el pal de paller d'aquesta revolució democràtica que està vivint Catalunya. Aquest moviment unitari ha cridat a la mobilització permanent, tal com va anunciar el Consell d'Estudiants divendres passat a la manifestació davant del Rectorat.

Així doncs, davant la repressió del govern espanyol a les llibertats i drets civils del poble català, davant la repressió que estan patint les universitats, amb un atac directe a la seva autonomia, davant les més de 3.000 firmes que va aconseguir el manifest del Consell d'Estudiants en defensa del dret a decidir i el Pacte Nacional pel Referèndum, i davant la crida unitària del moviment estudiantil en la lluita al carrer per defensar les nostres institucions i els drets fonamentals, el Consell d'Estudiants de la Universitat de Girona va instar a una gran vaga ahir, en què més de 80.000 joves d'arreu del país ens vam manifestar a la plaça Universitat en contra d'aquest article 155 que estan patint les nostres universitats i per defensar la voluntat del poble de Catalunya. Carrers plens d'alegria, somriures, actituds cíviques i pacífiques estan demostrant ser la defensora real de la dignitat d'aquesta societat. També us volem animar des d'aquí: ara comença la recta final i no ho podem fer sols. I no és menys cert que el moviment estudiantil està tenint grans col·laboradors com és la Universitat de Girona. S'ha demostrat amb aquest acte d'avui, ja que s'ha apostat per moure'l de dia per facilitar que l'estudiantat pogués liderar aquesta primavera democràtica que ha caigut a finals de setembre. Moltes gràcies rector, Mònica i tot l'equip de govern, i també els deganats. Necessitem, però, tots els actors. Sabem que

estan mobilitzats. Professors, personal d'administració i serveis, companys i companyes: mobilitzem-nos per la defensa de la democràcia, els nostres drets civils i la nostra llibertat com a poble.

VISCA CATALUNYA!

Pau Parals

Girona, 29 de setembre de 2017